

Glo-Weisu,

Kuningan

SUSANNA

Sen III: nen

Witosta

Eriseuram ylike.

Prändätty Suomen 1785.

v. 1.

Suningan, GUSTAVIN muu-
sto juoda tähty, Parahan, Ruin
Vohjan piiris löyty Iloinen, ja Ar-
mollinen verät, Vihan suonet tyh-
mään juonet, Olontako Hän.

v. 2

Toimella, Hän Ruohin Piirin hal-
lit' taita, Suttela, ja nuori eikä arto;
Dikeuden, Hän kaitis astois teke, Mi-
sä näke, että Käke, Siihen ryhty hän.

v. 3.

Ruohin maa, Nyt anna weisu ää-
nes Ruulla, Ilolla, Kans sydämmell'
ja suulla, Ruhtinaas, Nyt nöhydel-
lä kohta, Josta hohta, Sinua kohtan,
Rakkaus suuri taas.

v. 4.

Hänesä, yr Armollinen sydän loista;
Kenesä senkaldast' löyty toista? Etuas,
Hän kaitell' tavall' hala, Sydän pa-
la, julki sala sita laittaisans.

v. 5. J.

v. 5.

Ilonkans, Nyt kōnhät sawat Edes
tulla, Kuningas, Heit' autta tahto
kuulla, Sorretut, ja waiwan alla ol-
leet, Puoli kuollet, edes tullet, Hä-
nelä autetur.

v. 6.

Kuningas Se Kuohin Kruunun
todell kanda, Kaskahan, sen paino
kunnian anda, Ustu sus, Ja wagast
ihes karta, wirtas tantta, Ihes näy-
tä, Sinä Herran mies.

v. 7.

Lain kans, Kuin yrimieli yhdistyi,
Kohdastans, Niin wapaus wahwistu-
pi, Unnetoin se aika olla pyytä, Jo-
na ruita, ilman syytä, Kansan seas
on.

v. 8.

Urhollisuus, Sinä Kuohin wahwa
muuri Olkon ius! sin woinas wah-
wa suuri, weres kans nyt maahan
hyö ja teurast', Jalopeurat eri-seurat,
kaikei Kohdastans!

v. 9.

Kerran myös, Jo Purinonme
Kirkkast loista, Ihe työs, nyt orjiden
pois poista, Kuningast me saamme
kunnioitta, wapas totta, hywyyt woit-
ta Lewos runsahast.

v. 10.

v. 10.

Wallan työt, Ja monet retket juo-
net' kowat Särjetyt GUSTAVI-
LEDDI owat, Mietans hän Pabu-
den ester laitti, Ridat taitti, meille
saatti, Hyvän tyvennen.

v. 11.

Rauhan kans, Se Kuningamme
maallens annoi. Mikanans, Hän pa-
han pojes kannoi, Syystä Hän sen
wallan surkiaz näki, Joka teki, että
wäri; Waipu alaspain.

v. 12.

Onni on maas, Kus' kunniaisuus
yri mieli, Kuningas, kans wiisas on
ja wiela, Koska hän, kuin Isä itsens
käyttä, Näkemmä täyttä Kurin näyt-
tä, Lakia pitämän.

v. 13.

Kunnian, Hän ansaitsopi mailmal-
da; Parahan Kans Nuosin asuwildas
Jumala, Suo suosias Händä panna,
Elää anna, Händä tanna,
suurell Armollas.

